

צילום: יונת שפירא

מבכה על בניה ובנותיה

הצעה לטקס ולקט מקורות
לציון יום הזיכרון למאורעות
השבעה באוקטובר

הכנות לטקס

שבעה באוקטובר, יום שמחת תורה.

יום ששוננו הפך ליום יגוננו.

מאז אותו יום אכזר, מדינת ישראל נתונה במלחמה קשה ומורכבת בכמה חזיתות.

במהלכה איבדנו אנשים אהובים ויקרים:

תושבי עוטף עזה ומשתתפי מסיבת הנובה שנרצחו בבתייהם, בשדות ובשבי, חיילות וחיילים, חללי מלחמה וטרור.

רבים עדיין מפונים מבתייהם בצפון ובדרום, רחוקים מביתם ומקהילותיהם.

רבים נפצעו בגוף ובנפש, ועוברים תהליך שיקום ארוך ואמיץ.

בטקס זה אנו נותנים מקום לאבל ולכאב, לגעגוע ולאובדן, לאהבה ולתקווה.

עיצוב המרחב:

רעיונות לעיצוב מרחב שיהווה מיכל לטקס ולרגשות אותם הוא מבקש לבטא:

- פינת זיכרון ובה תמונות, מחברת שיתוף, מזכרות, שירים אהובים ועוד לזכר חללים מקרב הקהילה.
- שולחן עם נרות נשמה.
- כיסא ריק עם סרט צהוב לחטופים שטרם שבו.
- קיר שיתוף: בריסטול ובו אנשים יכולים לכתוב הגיגים ליום זה.
- פרחים צהובים, סרטים צהובים, וכדומה.
- גלריית תמונות

איסוף מידע:

- מומלץ לפני הטקס לאסוף שמות של נופלים ונופלות, פצועים ופצועות, לטקס הקראת השמות לפני הקדיש, יזכור והתפילה לרפואת הנפש והגוף.
- לפני תחילת הטקס נבדוק האם יש אנשים בטקס שנפגעו באופן ישיר ממאורעות השביעי באוקטובר ומבקשים לתת לזה ביטוי מילולי, פיזי, או אומנותי.

פתיחה

אנו מכונסים כאן יחד, לציין שנה לאירועי 7 באוקטובר. אירועים שהיו יוצאי דופן בכל אמת מידה המוכרת לאנושות. אירועים שהזעזוע והטלטלה שבאו בעקבותיהם בחברה האזרחית בישראל ובקרב ישראלים ויהודים ברחבי העולם כולו, היו מהקשים שידענו. אנו מתכנסים כדי לתת מקום לכאב, להוקיר את זיכרון הנרצחים והנופלים, להתפלל עבור שיבת החטופות והחטופים, עבור שיקום וריפוי מלא לנפגעים בנפש ובגוף ולשיבת המפונים לבתיהם בצפון ובדרום.

"כל זה קרה ביום אחד באוקטובר, יום עצוב כל כך. בתוך פחות מעשרים ארבע שעות מדינת ישראל השתנתה ללא הכר. [...] ההיסטוריה דפקה בדלת. מאז השואה לא נרצחו כל כך הרבה יהודים ביום אחד. הארץ התמלאה בהורים ואחים שכולים, באלמנות ויתומים. הרשתות החברתיות התמלאו בפוסטים של אנשים שחיפשו את יקיריהם, מאות אלפי אזרחים מיישובי העוטף ומגבול הצפון נמלטו מבתיהם והפכו פליטים. מתוך אותה קטסטרופה היסטורית איומה שעמדה לכלותנו קמו ועלו לנו גיבורים [...] בתוך האפלה המרה הזו בקעו אלומות של אור. אינספור, אינספור גיבורות וגיבורים שעטו אל לב התופת, סיכנו חייהם ולעיתים אף הקריבו את נפשם למען אחיהם, למען עתיד ילדיהם, למען הסיפור ששמו מדינת ישראל."

"יום אחד באוקטובר: ארבעים גיבורים ארבעים סיפורים"
מאת יאיר אגמון ואוריה מבורך

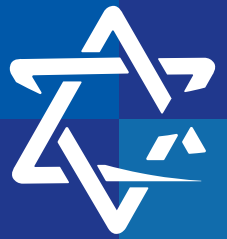
למען אחי ורעי
(תהילים קכב' ח')

למען אחי ורעי
אֲדַבֶּר־נָא שְׁלוֹם בְּךָ
למען בית יהוה אֱלֹהֵינוּ
אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לָךְ.

הליכה לקיסריה
מילים: חנה סנש / לחן: דוד זֶהבִי

אֵלֵי, אֵלֵי
שְׁלֹא יִגְמַר לְעוֹלָם
הַחֹל וְהָיָה,
רְשׁוֹשׁ שֶׁל הַמַּיִם,
בֶּרֶק הַשָּׁמַיִם,
תְּפִלַּת הָאָדָם.

קינה לשבעה באוקטובר הרב יהורם והרב עודד מזור

על זה הָיָה דָּוָה לְבָנוּ - על אֱלֹהִים חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ.
על הָרֶס וְחָרָפָן יְשׁוּבֵינוּ - על בְּנוּתֵינוּ וְעַל בְּנֵינוּ.
יוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרַתֵנוּ הָיָה לְנֹהֵי מִסְפָּדָנוּ.
עַל תַּפְאֶרֶת קְבוּצָנוּ אֲשֶׁר עָלוּ בְּלִהְיוֹת אוֹיְבֵינוּ.
עַל בְּנוּתֵינוּ וּבְנֵינוּ שֶׁהָלָכוּ לְשָׁבִי עִם זִקְנֵינוּ וְטַפֵּינוּ.
יוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרַתֵנוּ הָיָה לְנֹהֵי מִסְפָּדָנוּ.
יוֹם רַבּוֹ חֲלָלֵינוּ - מָה רַבּוֹ שְׂרָפוּתֵינוּ.
פְּתָאוֹם בָּא אֲסוּנֵנוּ - וְרַפְּתָה מְאֹד יְדֵינוּ.
יוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרַתֵנוּ הָיָה לְנֹהֵי מִסְפָּדָנוּ.
עַל חֲזָק יָד שׁוֹנְאָנוּ - אֵיךְ הָיִינוּ לְשֹׁנְאָה לְאוֹהֲבֵינוּ.
עַל זֶה הָיָה דָּוָה לְבָנוּ - עַל אֱלֹהִים חָשְׁכוּ עֵינֵינוּ.
עַל כִּי יוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרַתֵנוּ הָיָה לְנֹהֵי מִסְפָּדָנוּ.
עַל אֲזִלַּת יָד מְנַהֲיָנוּ - וְהַכְשָׁלַת תְּבוּנָתֵנוּ
וְהַשְׁתַּקְתַּ חֲמַלַת עַמֵּנוּ - הַנִּקְמָה מִפָּלֶט כְּבוֹדֵנוּ?
עַל כִּי יוֹם שְׂמִיחַת תּוֹרַתֵנוּ הָיָה לְנֹהֵי מִסְפָּדָנוּ.

שער ראשון: אבלות

כֹּה אָמַר ה' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים'
רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהָ מֵאַנְהָ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ:
(ירמיה פרק לא יד-טז)

במתקפת 7 באוקטובר נרצחו 860 אזרחים, כמעט מחציתם במסיבת "הנובה" ו 578- חיילים, שוטרים, לוחמי שב"כ ואנשי כוחות הצלה. אלפים נפצעו. ביניהם מאות פציעות קשות ואנושות. 251 בני אדם נחטפו לרצועת עזה. בהם: ילדים, נשים, קשישים, אזרחים זרים וחיילים. וכמאה וחמישה עדיין שם.

מעמד יזכור :

יזכור / סטודנטית לרבנות רינה לבנון

נִזְכֹּר אֶת אֲחִינוּ וְאֶת אֲחֵינוֹתֵינוּ, הַנְּאֻמָּנִים וְהַנְּאֻמָּנוֹת, הָאֲמִיצִים וְהָאֲמִיצוֹת
שֶׁאֲבָדְנוּ בְּתוֹךְ אֵימַת הַמְּלָחָמָה.
נִזְכֹּר אֶת הָעֵינִים הַנוֹצְצוֹת, אֶת הַחֲבוּק הַחֵם, אֶת הַלֵּב הַבּוֹטֵחַ,
אֶת אֲלֻבוּמֵי הַתְּמוּנוֹת, אֶת סְפוּרֵי הַחַיִּים, אֶת הַבְּתִים שֶׁנִּכְנְנוּ בְּעֶמֶל
רַב וְנִשְׁרָפוּ בְּרָגַע.
אֶת הַמְּשֻׁפָּחוֹת הָאוֹהֲבוֹת, אֶת הַיּוֹפִי, אֶת הַתְּקוּהָ,
אֶת הָעֵינִים הַמְּבִיטוֹת אֵלֵינוּ נְכוּחָה.
תְּהֵא נִפְשָׁן שֶׁל הַהוֹלָכוֹת וְהַהוֹלָכִים מְעַמְּנוּ צְרוּרָה בְּצֻרֹר הַחַיִּים,
וְזִכְרוֹנָן קָשׁוּר אֵלֵינוּ בְּחוּט דֶּק שֶׁל חַיִּים,
כְּאֵגֶדֶת פֶּרְחֵי בֵּר וּמִי גֶשֶׁם,
חֲצָבִים, שְׁלוּלִיּוֹת וְהַבּוֹת, שְׂקֵדִיּוֹת,
הַרְדּוּפִים וְתוֹת-עֵץ,
צָחוּק נֶשֶׂא עַל טִיסַת נִדְנָדוֹת,
לֵב פּוֹעֵם, עֲדִינוֹת וְחֻמְלָה.
תְּהֵא נִפְשָׁנוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁן, בְּזִכְרוֹן עֶמּוֹק וּבְהוֹדָה,
וְנִבְחָר בַּחַיִּים.
נִזְכֹּר
וְנִבְחָר בַּחַיִּים.
בִּיד הַרְכָּה הַמוֹשָׁטֶת,
בְּפֶס הָאוֹר הַדִּקִּיק שֶׁל הַשָּׁחַר,
בְּגִבְעוֹל הַמִּפְצִיעַ שׁוֹב,
בְּנִשְׁמִית הָאֲדָמָה.

- דקה דומיה, לזכר האנשים שהיו ואינם, אלה שנהרגו ונרצחו בדם קר ביום הכואב הזה.
- נזמין אנשים לומר שמות של אנשים היקרים להם שנפלו במהלך ארועי השבעה באוקטובר ומלחמת חרבות בחזל.
- נדליק נר נשמה לזכרם
- נבקש מהקהל לעמוד לתפילות היזכור, קדיש ואל מלא רחמים.

יזכור / הרב עודד מזור

יִזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נִשְׁמוֹת קִרְבָּנוֹת הָאֵיכָה
הָאֲנוּשִׁית אֲשֶׁר הָלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּשָׁנָה הַחוֹלֶפֶת
בְּכָל רַחֲבֵי תֵּבֵל, וְאֶת הַחַפְּסִים וְהַחֲפּוֹת מִפֶּשַׁע
שִׁחִיָּה. וְנִגְדְּעוּ בְּאֵימַת הַמְּלָחָמָה הַמִּתְחַלֶּלֶת
בְּאַרְצֵנוּ מִזֶּה מֵאֵז שְׁמִינִי-עֶצְרַת. תְּהִינָה
נִפְשׁוֹתֵם. וְצְרוּרוֹת בְּצֻרֹר הַחַיִּים תַּחַת כְּנָפֵי
הַשְּׂכִינָה. יָבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם
(יְשַׁעְיָהוּ נ"ז). וְנֹאמַר אָמֵן.

קדיש / הרבה ליאורה אזרחי ורד

תִּתְגַּדֵּל וְתִתְקַדֵּשׁ נִשְׁמַתְךָ
בְּעוֹלָם הָיָה, שֶׁהִבֵּאתָ אֵלָיו בְּרָכוֹת כֹּה רַבּוֹת
וּבְעוֹלָמוֹת אַחֲרָיִם, רְחוּקִים מִכָּאן.
אֵת, שֶׁעָשִׂיתָ לְמַעַן אֱהוּבִיךָ וְאוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ.
מִצְאֵי מְנוּחָה טוֹבָה
נוֹחֵי מַעְמְלֶךָ
יְפִי חַיִּידָה וּמַעֲשֵׂידָה יִהְיוּ נֵר לְרִגְלֵינוּ.
מִתּוֹךְ הַדְּמָעוֹת
יֵאִירוּ לָנוּ מַעֲשֵׂי חַיִּידָה וְחִיוּכָה הַטּוֹב,
שְׂבָחָה, שִׁירַת חַיִּידָה, הַנִּחֲמָה שֶׁהִבֵּאתָ
אֵלֶּה יִנְחוּ אוֹתָנוּ בְּמַעֲגְלֵי צָדֵק.
עֲשֵׂי שְׁלוֹם עֲבוּרֵנוּ
עֲבוֹר כָּל בְּנֵי בֵּיתְךָ
וְעַם יִשְׂרָאֵל
וְיוֹשְׁבֵי תֵּבֶל

אל מלא רחמים / הרבה סיון נבון שובל

אל מלא רחמים, שוכן במרומים, דין נפגעות ונפגעי מעשי העולה והטורר שנעשו ביום שמחת תורה תשפ"ד נגד תושבי ישראל. המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה, במעלות קדושים וטהורים כזהר הרקיע מזהירים, לנשמות אחיותינו ואחינו מאות בית ישראל, נשים וגברים, נערות ונערים, ילדות וילדים, שהותקפו בביתם ובשמחת חגם חסרי ישע, אשר הושחת צלם גופם ונפשם, ונספו על קדוש החיים.

אָרץ אל תכסי דמם ואל יהי מקום לזעקתם. יהיו חיינו יד ושם לזכרם. בעל הרחמים יסתירם בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמותיהם. בגן עדן תהא מנוחתם, ה' הוא נחלתם, ויגווחו בשלום על משכבותם, ונאמר: אמן.

רקמה אנושית אחת מילים ולחן: מוטי המר

כְּשֶׁאֲמוֹת, מְשֶׁהוּ מִמֶּנִּי, מְשֶׁהוּ מִמֶּנִּי
יָמוֹת בָּךְ, יָמוֹת בָּךְ.
כְּשֶׁתָּמוֹת, מְשֶׁהוּ מִמָּךְ בִּי, מְשֶׁהוּ מִמָּךְ בִּי
יָמוֹת אֵיתָךְ, יָמוֹת אֵיתָךְ.

כִּי כָלֵנוּ, כֵּן כָּלֵנוּ
כָּלֵנוּ רִקְמָה אֲנוּשִׁית אַחַת חִיָּה
וְאִם אֶחָד מֵאֵתָנוּ
הוֹלֵךְ מֵעַמָּנוּ
מְשֶׁהוּ מֵת בָּנוּ -
וּמְשֶׁהוּ, נִשְׁאָר אֵתוּ

אִם גִּדַּע, אֵיךְ לְהִרְגִיעַ, אֵיךְ לְהִרְגִיעַ
אֶת הָאִיבָה, אִם רַק גִּדַּע.

אִם גִּדַּע, אִם גִּדַּע לְהִשְׁקִיט אֶת זַעַמָּנוּ (אִם
גִּדַּע לְהִשְׁקִיט)
עַל אֵף עֲלֻבוֹנֵנוּ, לֹאֲמַר סְלִיחָה.
אִם גִּדַּע לְהִתְחִיל מֵהִתְחַלָּה.

כִּי כָלֵנוּ...

מילים: אבי קורן לחן: שמואל אימברמן

כָּבֶר יִבְשׁוּ עֵינֵינוּ מִדְּמָעוֹת,
וּפָנוּ כָּבֶר נֹתֵר אֱלִים בְּלִי קוֹל.
מָה עוֹד נִבְקֵשׁ, אָמַר מָה עוֹד?
כְּמַעַט בִּקְשָׁנוּ לָנוּ אֶת הַכֹּל.

אֶת הַנָּשִׁים תָּן רַק בְּעֵתוֹ,
וּבְאַבִּיב פֹּזֵר לָנוּ פָּרָחִים,
וְתֵן שְׂיִחְזוֹר שׁוֹב לְבֵיתוֹ,
יֹתֵר מִזֶּה אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים.

כָּבֶר כְּאֲבָנוּ אֶלֶף צִלְקוֹת,
עֲמָק בִּפְנִים הַסִּתְרָנוּ אֲנַחָה.
כָּבֶר יִבְשׁוּ עֵינֵינוּ מִלִּבְכוֹת,
אָמַר שְׂכָבֶר עֲמַדְנוּ בַּמִּבְחָן.

אֶת הַנָּשִׁים תָּן רַק בְּעֵתוֹ...

כָּבֶר כְּסִינֵנוּ תֵּל וְעוֹד אֶחָד,
טִמְנֵנוּ אֶת לִבֵּנוּ בֵּין בְּרוֹשִׁים.
עוֹד מַעַט תִּפְרָץ הָאֲנַחָה,
קִבֵּל זֹאת כְּתִפְלָה מְאוֹד אִישִׁית.

שער שני: זיכרון

"אנחנו, העדים של המציאות הזו, מספרי הסיפורים שלה – אנחנו שומרי הזיכרון. אנחנו אלה שנחבר את חלקי הפאזל הזה. האופן שבו נעצב את העלילה ונשמר את הסיפור בתוכנו, הוא שיכריע אם נוכל להיולד מחדש כאומה, אומה חזקה יותר, בטוחה יותר וסולידרית יותר. לא כזו שמושתתת על אימה, אלא על חוסן (חן ארצי סרור - מתוך הטור ב"מוסף לשבת", ידיעות אחרונות, אוקטובר 2023)

זמן לשתף בסיפור אישי או סיפור שריגש אותך ממאורעות השנה

מבית עבדים / איתמר ויזל

יליד 1988, נשוי ואבא לארבעה. נאלץ להתפנות מביתו שבשדרות, ולאחר מכן כשאיבד את אחיו התאום אלקנה בקרבות בעזה.

משחק הזיכרון / ליאת שדה-סעדון

אמא לשניים, מיקה שחיה בעולם הזה ואיתי שנהרג בעזה ועבר אל העולם הבא

"סבא מניף אותי באוויר ומעמיד אותי על הדוכן בשוק בעזה, בין כיכרות הלחם הטירות שאספנו בבוקר מוקדם מהמאפייה בשדרות. אני פותחת פה גדול, לוקחת אוויר למלא את הריאות הקטנות וקוראת בערבית: "חִיבֵז חִיבֵז". קולי מנסה לגבור על המולת השוק. על הדוכן ממול עומד ילד עזתי וצועק: "בִּנְדוּרָה בִּנְדוּרָה", ואנחנו מתחרים ביננו בצעקות.

מתחת לדוכן שלו זרזקות עגבניות שנרמסו תחת רגליהם של הקונים וכתם אדום של מיץ הולך ומתפשט על האדמה. בעוד ארבעים ושלוש שנים תספוג האדמה הזו את כתם הדם שלך. אני חושבת כמה נורא אם הבן של הילד שצועק מולי הוא זה שירה בכך."

בְּשִׁמּוֹנָה בְּאֻקְטוֹבֶר יֵצְאֵנוּ.

לֹא יֵצְאֵנוּ, בְּרַחֲנוּ.

לֹא בְּרַחֲנוּ, נִסָּנוּ.

לֹא נִסָּנוּ, דָּהֲרָנוּ.

לֹא דָּהֲרָנוּ, נִמְלָטָנוּ.

לֹא נִמְלָטָנוּ, נֶאֱלָנוּ אֶת עֲצָמֵנוּ מִמִּצְרַיִם.

יְדוּ הַחֲזָקָה שֶׁל אֱלֹהִים נִשְׁבְּרָה עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְעַל טַפָּנוּ.

הַמִּצְרִים עֲדִין הִשְׁתַּלְּלוּ בְּרַחוּבוֹת וּמִלֶּאךְ הַמָּוֶת הִכָּה

בְּבִכּוֹרוֹת. וְעָלֵינוּ פָּסַח.

לֹא רָאִינוּהוּ פָּנִים בְּפָנִים, רַק שָׁמַעְנוּ אֶת דְּהֲרוֹת סוּסִיו

לִיד הַכָּפָר שֶׁל הַסִּפְרִיָּה וּמִכֶּהן תַּחֲנַת הַמִּשְׁטָרָה.

וְאֲנֵחֵנוּ יֵצְאֵנוּ. בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים.

עֲכָשׂוּ לְזִכְרִי.

לְהַגִּיד וּלְסַפֵּר בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה.

לֹא לְבָרַח. לֹא לְשַׁכַּח.

התנועה
הרפורמית

יהדות ללא מחיצות

שער שלישי: געגוע

בשבעה באוקטובר פרצה המלחמה, ומאז עשרות אלפי אנשים מפונים ממקום מגוריהם בצפון ובדרום, מתגעגעים לבית, בחלק זה של הטקס ניתן מקום לכאב העקירה, לגעגוע לבית ונישא תפילה שישבו במהרה ובשלום לביתם.

לא יום שישי / מאיר שקד
מפונה מקיבוץ אדמית

בחלק זה של הטקס ניתן לשתף
בסיפור של מפונה או מפונה.

לא יום שישי
לא פורק את הקניות,
לא זורק את הפחים.
לא אוסף את השקיות,
לא חושב על מתכונים.
היא לא משקה בחוץ בגן,
אין את הרעש של השואב.
לא שומע: "נמאס לי מהבלאגן",
לא עונה בטון אוהב.
לא מכין וודקה תפוזים,
היא לא שותה אותו מהר.
לא מפזר את הפחמים,
את השמרים לא מפזר.
הבצק בחדר לא תופח,
את הסכין אני לא משחזר.
מסיר המרק לא עולה הריח,
בכמויות אני לא מפרז...
לא מבקשת "תנסה לא ללכלך",
לא מסתיר את הכתמים...
את השולחן אני לא עורך.
היא לא שואלת "מתי הם באים"?
כבר כמעט רבע שנה של געגוע,
ומה נשאר מכל זה לכל הרוחות.
רק התשבץ בעיתון של סוף השבוע,
ושירים עבריים מרשת ג' באוזניות...
מלון "חוף עכו" יום ו' 1.2.23.. לא סובל, רק
מתגעגע "עוד יבואו ימים טובים!"

התנועה
הרפורמית

יהדות ללא מחיצות

חופים

מילים: נתן יונתן
לחן: נחציה היימן

חופים הם לפעמים געגועים לנחל
ראיתי פעם חוף
שנחל עזבו
והוא נשאר עם לב שבור של חול ואבן.
והאדם הוא לפעמים גם כן יכול
להשאר נטוש ובלי כחות
ממש כמו החוף.
אף הצדפים
כמו שחפים כמו הרוח
גם הצדפים הם לפעמים געגועים
לבית שתמיד אהבנו
אשר היה
ורק הים
שר שמה את שיריו.
כן בין צדפי לבו של האדם שרים לו נעוריו

הביתה

מילים אהוד מנור
לחן: יאיר קלינגר

עוד שנה חלפה, עוד שנה טרופה,
עשבים שוטים עלו בשביל ובגן.
רוח נאנח את התריס פתח
ומכה בקיר הישן, כמו קורא:
הביתה, הביתה, באה עת לחזור,
מן ההרים, משדות זרים,
היום דועך ואין סימן.
הביתה, הביתה, טרם רדת אור.
לילות קרים, לילות מרים,
קרבים עכשו לכאן.
עד עלות השחר מתפללת לשלומך,
שביתה באזקי פחדים
אני שומעת צעדים.
הביתה, הביתה, כי עוד לא נתן
כל מה שהבטח לנו מזמן.

שער רביעי: תפילה

בשער זה נישא תפילה להשבת החטופות והחטופים המוחזקים עדיין בשבי, ולשלום כל החיילים והחיילות הנלחמים על הגנת המולדת ימים כלילות.

תפילה לפדיון שבויים/ הרב עופר שבת בית הלחמי

אלהינו מתיר האסורים, משגב לך, משגב לעתות בצרה
(תהלים ט) שלח, הצלה שלמה ופדיון גמור לנתונים
בשבי אויב:

חזקי רוחם, הביאי להם את תפלתנו לשמרים מרע. תני
בינה בלב אויב להשיכם בשלמות גוף ונפש.

תני תבונה בלוחמי צה"ל לחלצם בלא אבוד נפשות.
תן לכל בני ובנות אברהם, שרה והגר את עז הרוח ואמץ
הלב להתיר כבלי שבי ולחיות חיי חרות.

יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו
(תהלים צא)
ונאמר, אמן.

**מי שברך ללוחמות וללוחמים בימים אלה/ הרב יהודע
עמיר**

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב ואמותינו שרה
רבקה רחל ולאה הוא יברך את הלוחמות והלוחמים
לשלום ישראל בימי צרה ומצוקה. יאמץ ה' את נפשו
לשרת את ארצם ואת עמם ולתרם בעז רוחם לבטחוננו
ולשלומנו, לעמידתנו ולקיומנו. יעניק להם האל רוח
איתנה לשמור על ערכיהם ועל צלמם בעותות מבחן אלה,
אל מול כל הנברא בצלם. יגן ה' עליהם ועליהן מכל
צרה ומצוקה למען ישובו בשלום ובשמחה אל
משפחותיהם ואל חבריהן ולמען ימשיכו ויפרחו כבני
אנוש, כבנות עמם, וכאזרחי מדינתם.

תפילה לישועת השבויות והשבויים

עפ"י הסידור המסורתי ותוספת לזמן הזה

אחינו כל בית ישראל. אחיותינו כל בית ישראל.
הנתונות בצרה ובשביה.

השבויים בסמטאות עזה ובבטן האדמה.
המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה.
ומאפלה לאורה. ומשעבוד לגאולה. השתא בעגלא
ובזמן קריב. ונאמר אמן:

אחינו ואחיותנו- כל בית ישראל

אחינו וכל בית ישראל
הנתונים בצרה ובשביה
העומדים בין בים ובין ביבשה

אחיותינו כל בית ישראל
הנתונות בצרה ובשביה
העומדות בין בים ובין ביבשה

המקום ירחם עליהם
ויוציאם מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה
עכשו, במהרה ובזמן קרוב

המקום ירחם עליהן
ויוציאן מצרה לרוחה
ומאפלה לאורה
ומשעבוד לגאולה
עכשו, במהרה ובזמן קרוב

**התנועה
הרפורמית**

יהדות ללא מחיצות

שיר למעלות תהילים קכ"א

שיר למעלות אֲשָׁא עֵינַי אֶל הַהָרִים מֵאֵן יָבֹא עֲזָרִי
עֲזָרִי מֵעַם ה' עֲשֵׂה שְׁמִים וְאָרֶץ
אֶל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֶל יָנוּם שְׁמֶרְךָ
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל
ה' שְׁמֶרְךָ ה' צִלֶּךָ עַל יַד מִיָּנֹךְ י
וְמִם הַשָּׁמַיִם לֹא-יִכָּפֶה וְיִרְחַב בְּלִילָה
ה' יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשְׁךָ
ה' יִשְׁמֹר צִאתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

כנפי רוח

הראי"ה קוק 'אורות הקודש' [א', ס"ה]

בֶּן אָדָם,
עֲלֵה לְמַעְלָה עֲלֵה
עֲלֵה לְמַעְלָה
עֲלֵה בֶּן אָדָם
עֲלֵה לְמַעְלָה עֲלֵה

כִּי כַחַ עֹז לָךְ
יֵשׁ לָךְ כְּנָפֵי רוּחַ
יֵשׁ לָךְ כְּנָפֵי רוּחַ
כְּנָפֵי נְשָׁרִים אֲבִירִים

אֶל תִּכְחַשׁ בָּם
(פֶּן יִכְחֹשׁוּ לָךְ).
דְּרוֹשׁ אוֹתָם
– דְּרוֹשׁ בֶּן אָדָם
וְיִמְצְאוּ לָךְ מִיד
בֶּת אָדָם,
עָלִי לְמַעְלָה עָלִי
עָלִי לְמַעְלָה,
עָלִי בֶּת אָדָם,
עָלִי לְמַעְלָה, עָלִי .
כִּי כַחַ עֹז לָךְ
יֵשׁ לָךְ כְּנָפֵי רוּחַ
כְּנָפֵי נְשָׁרִים אֲבִירִים.
אֶל תִּכְחַשׁ בָּם
פֶּן יִכְחֹשׁוּ לָךְ
דְּרָשִׁי אוֹתָם
דְּרָשִׁי בֶּת אָדָם וְיִמְצְאוּ לָךְ מִיד

שער חמישי: אהבה

בשער זה ניתן מקום לרגשות מבריאיים כגון: אהבה, חמלה, ורכות להיות נוכחים בטקס.
נזמין ריפוי לעצמנו, לחברה, לעם, למדינה ולכל נפגעי המלחמה.

אפשר להזמין את הקהל לשים ידיים על הלב ולקרוא ביחד את אחת מהתפילות

קול אֲדָנִי וְקוֹל הַשְּׂכִינָה - סִמְפוּנִית גְּבוּהִים וְנִמְוָכִים
הרבה סיון נבון-שובל * על פי תהילים כ"ט

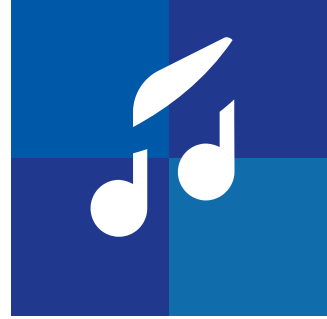
ברכת אהבה

שירלי צפת דוידאי (HUC)

קול אֲדָנִי בְּכַח
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּרַח
קול אֲדָנִי יִשְׁבֵּר אֲרָזִים
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּנִטְיַעַת נִטְעִים
קול אֲדָנִי כְּמוֹ בֶן רֵאמִים
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה כְּאֵילַת אֲהָבִים
קול אֲדָנִי לְמַבּוּל יֵשֵׁב
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּטַפּוֹת הַטַּל
קול אֲדָנִי חֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּבַעֲרָה חֲרִישִׁית
קול אֲדָנִי עַל הַמַּיִם
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה בְּסוּד קוֹלוֹת מַיִם רַבִּים
קול אֲדָנִי אֵימֵר כְּבוֹד
וְקוֹל הַשְּׂכִינָה מְלַמֶּדֶת חֶמְלָה
הַשְּׂכִינָה עֹז לְעַמָּה תַתֵּן
אֲדָנִי יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

אֲהַבָה רַבָּה - זֶה עָלֵינוּ.
אֲנַחְנוּ נִהְיָה חֲבִיבִים לְאַהֲבָה.
לְחַפֵּשׁ חֶמְלָה גְּדוֹלָה עַל כָּלֵם, וְעָלֵינוּ:
בְּבִקְשָׁה בְּבִקְשָׁה שְׁנַרְחֵם עָלֵינוּ
וְנִתֵּן בְּלִבֵּנוּ לְהִבִּין וְלִהְשָׁכִיל לְשִׁמְעַ
לְלַמֵּד וְלִלְמֹד, לְשִׁמֵּר וְלַעֲשׂוֹת, לְחַדֵּשׁ וּלְקַיֵּם
אֶת כָּל־דִּבְרֵי תִלְמוּדֵינוּ בְּאַהֲבָה:
וְיֵאִירוּ עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֵנוּ וְנִדְבֵק בְּמַצְוֹת לִבֵּנוּ;
וְלֹא גִבוּשׁ וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי בָנוּ בְּטַחְנוּ - נִגִּילָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתֵנוּ:
כִּי פוֹעֲלֵי יִשׁוּעוֹת אֲנַחְנוּ. כֵּן, אֲנַחְנוּ.
לֹא מְרוֹמָמִים וְלֹא נִבְחָרִים, פְּשׁוּט עִם חֶפֶץ
חַיִּים, שְׁעָלֵינוּ לְלַמֵּד מִחֶדֶשׁ לְאַהֲבָה.
בְּרוּכִים נִהְיָה אֲנַחְנוּ, יִשְׂרָאֵל, עַל שֶׁנִּבְחָר כָּל
יוֹם בְּאַהֲבָה:

כולנו זקוקים לחסד

מילים: נתן זך לחן: אילן וירצברג

כלנו זקוקים לחסד,
כלנו זקוקים למגע.
לרפש חם לא בכסף
לרפש מתוך מגע.
לתת בלי לרצות לקחת
ולא מתוך הרגל

כמו שמש שזורחת,
כמו צל אשר נופל,
באי ואראה לך מקום
שבו עוד אפשר לנשם.

כלנו רוצים לתת,
רק מעטים יודעים איך.
צריך ללמד כעת
שהאשר לא מחיך,
שמה שנפתן אי פעם
לא ילקח לעולם,
שיש לכל זה טעם,
גם כשהטעם תם
באי ואראה לך מקום
שבו עוד מאיר אור יום.

כלנו רוצים לאהב.
כלנו רוצים לשמח,
כדי שיהיה לנו טוב, שיהיה לנו כח,

יש בי אהבה

מילים: אריק אינשטיין לחן: ארקדי דוכין

בין האפל לנסתר
בעולמנו המר
אומרים שיש עוד תקווה
קוראים לזה אהבה
ומחכים לבאה

בין האתמול לעתיד
בין האוצר לתחתית
אומרים שיש עוד תקווה
קוראים לזה אהבה
ומחכים לבאה

בין הבלבול לאסון
תדעו שיש פתרון
קוראים לזה אהבה

בין הזיוף לאמת
בין כל מה שחיי למת
ישנה אהבה
יש בי אהבה
והיא תתעורר ותגע
יש בי אהבה
והיא תנצח

בין השפיות לשנה
בין הילדות לזקנה
אומרים שיש עוד תקווה
קוראים לזה אהבה
ומחכים לבאה

שער שישי: תקווה

בשער האחרון בסוף הטקס ניתן מקום לתקווה, המהווה לנו עוגן לעתיד.

ניתן להדליק נר הבדלה המבדיל בין יאוש ותקווה וממנו להדליק שבעה נרות
שיהוו לנו תזכורת למנורה ולנר התמיד

מדרש תהלים כב ז

שנו רבותינו: מתוך כעס - רצון. ומתוך אפלה - אורה. ומתוך רוגז - רחמים.
מתוך צרה - רווחה. מתוך ריחוק - קירוב. מתוך נפילה - קימה.

...

כוונה לפתיחת עיניים נוכח עולם משתנה
הרבה גילה קן

ברוך אתה ה' אלהי ואלהי אבותי ואמותי, המבדיל בין אור לחשך
ופוקח עיני עוֹרִים לראות אור מאור, אור בְּטָרֶם אור,
אֵש לִבְנֵה בָּאֵשׁ שְׁחָרָה, מאירה עולמנו בצללים.
ה' צְבָאוֹת, אֵל שֶׁדִּי, בְּרוּכָה אַתָּה שֶׁהַעֲלִיתָ נִשְׁמָתִי מִתְּהוֹמוֹת עֲרִפְלִים
וּפְקַחְתָּ עֵינֵי נַפְשִׁי לִרְאוֹת וּלְהַבְדִּיל: בֵּין אוֹיֵב לְאוֹהֵב, בֵּין פּוֹעֵלֵי שְׁלוֹם
לְבֵין מִי שֶׁמִּשְׁתַּמְשִׁים בְּכֹאבִי כְּלָנוּ לְצָרֵכֵהֶם.
הֲרִינִי מִקְבֵּלַת עָלִי לְהִזְהָר וּלְהִתְרַחֵק מִחֲבֵרִים רָעִים וּתְשׁוּבוֹת שְׁטוּחוֹת
וּלְדַבֵּק רַק בְּאַלֹהֵי הַמִּכִּירִים בְּצֶלֶם אֱלֹהִים הַטָּמוּן בְּכָל אַחַת וְאַחַד מֵאַתְנָּו.
מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ עַל חֲמִלָה שֶׁנִּטְעַתָּ בְּתוֹכֵנוּ וְעַל אֲמַת מֵאֶרֶץ תִּצְמַח.
בְּרוּכָה אַתָּה ה', בּוֹרֵאת הַמְּאוֹרוֹת.

מהי תקווה? מוקי צור, מתוך: דברים שנשא בקהילת קיבוץ עין גב

יש בה מקוה: ריכוז משאבי נפש סותרים תהיות ותשוקות מתרכזים פנימה, כמו מקוה. מקוה המקוה.
אך במילה 'תקווה' מסתתרות האותיות קו"ף ו - ו"ו שהן 'קו'. כלומר דרך. יש בתקווה פריצת מעגלים
ללא מוצא. יש בה סלילת דרך. היא מתמודדת עם תהומות. התקווה היא התעוררות שאינה מכבה את
החלום. היא איננה חלום שלא יודע להפוך לדרך מציאותית. יש בתקווה משהו תמוה כרופא המטפל
בנוטים למות ובמיילד המאמין שהעובר יהיה אדם. יש בתקווה כל שלבי האבל. היא גם יודעת להכחיש
גם לכעוס אך גם להאמין בדרך המתעצבת על ידי זיכרון כואב להביא מרפא וחיים... אמצ את התקווה.

לו יהי

מילים ולחן : נעמי שמר

עוד יש מפרש לבן באפק
מול ענן שחר כבד
כל שנבקש - לו יהי.
ואם בחלונות הערב
אור נרות החג רועד
כל שנבקש - לו יהי.

לו יהי, לו יהי
אנא לו יהי
כל שנבקש - לו יהי.

מה קול ענות אני שומע
קול שופר וקול תפים
כל שנבקש לו יהי
לו תשמע בתוך כל אלה
גם תפלה אחת מפי
כל שנבקש - לו יהי.

בתוך שכונה קטנה מוצלת
בית קט עם גג אדום
כל שנבקש לו יהי.
זה סוף הקיץ סוף הדרך
תן להם לשוב הלום
כל שנבקש לו יהי.

לו יהי, לו יהי...

ואם פתאם יזרח מאפל
על ראשנו אור כוכב
כל שנבקש - לו יהי.
אז תן שלווה ותן גם כח
לכל אלה שנאהב
כל שנבקש - לו יהי.

אני מאמין

מילים: שאול טשרניחובסקי לחן: טוביה שלונסקי

שחקי, שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח.
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בך.

כי עוד נפשי דרור שואפת,
לא מכרתיה לעגל-פז,
כי עוד אאמין גם באדם,
גם ברוחו, רוח עז.

רוחו ישליך כבלי-הבדל,
ירוממונו במתי-על;
לא ברעב ימות עבד,
דרור - לנפש, פת - לדל.

שחקי כי גם ברעות אאמין,
אאמין, כי עוד אמצא לב,
לב תקותי גם תקותיו,
יחוש אשר, יבין כאב.

אאמינה גם בעתיד,
אף אם ירחק זה היום,
אך בא יבא - ישאו שלום
אז וברכה לאם מלאם.

לסיום הטקס נעמוד לשירת התקווה

התקווה

נפתלי הרץ אימבר

כָּל עוֹד בְּלִבִּי פְּנִימָה
נִפְשׁ יְהוּדֵי הוֹמָיָה
וּלְפָאֲתַי מִזְרַח קְדִימָה
עֵין לְצִיּוֹן צוֹפִיָּה

עוֹד לֹא אֲבָדָה תִּקְוָתֵנוּ
הַתִּקְוָה בֵּת שְׁנוֹת אֲלָפִים
לִהְיוֹת עִם חִפְשֵׁי בְּאֶרְצֵנוּ
אֶרֶץ צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

